

ת"פ 1753/01 - מדינת ישראל נגד סיון סופי גרבאוי

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 18-01-1753 מדינת ישראל נ' גרבאוי
תיק חיזוני: 309016/2016
בפני כבוד השופט זוז ארייאל
ממשימה מדינת ישראל
נגד סיון סופי גרבאוי
נאשמה החלטה

נגד הנואשת הוגש כתב אישום במסגרתו מיוחסת לה עבירה של מסירת ידיעה כזבת על עבירה (בניגוד לסעיף 243 לחוק העונשין). פרשת התביעה בעיצומה, והתיק קבוע ליום 25.2.19, להמשך שמייעת פרשת התביעה ולשמייעת פרשת ההגנה.

לקראת הדיון הגיע ב"כ הנואשת בקשה להורות על זימונה של גב' הילה ירון, עדת הגנה. בבקשתה נטען כי גב' ירון עובדת במחילה לחקירות שוטרים, והוא זו שקיבלה את ההחלטה בדבר סגירת תיק החקירה בתלונת המתלוונת, בעילה של "חומר אשמה". עוד ביקש הסגנון להורות לעדתה להביא עימה כל חומר עליון נסמכתה בעית שקיבלה את ההחלטה לסגור את תיק החקירה. בהודעת הבירה ציין ב"כ הנואם כי בין גב' ירון לבין הנואשת התקיימו "שייחות פרטניות" אשר ראוי כי תוכנן יבואר. עוד הובהר כי "ההגנה סבורה כי העודה לא האזינה להקלות בובאה לקבל החלטה ולא קראה את חומר החקירה כלו; מבדיקה שערכה ההגנה (צ"ל: עולה כי) אין תרשומת בדבר העברת התקיק לעודה, ולכן פעולותיה ובדיקותיה לרלבנטיות לבורור".

הנאשמה מתנגדת לזמןונה של גב' ירון לעדות. בתגובהה ציינה הממשימה כי ככל שיש לנואשת השגות על אופן סגירת תיק החקירה במח"ש - היה ראוי כי הדבר יעשה במסגרת הגשת עדר בדרך המקובלת. הראות להוכחת אשמתה של הנואשת מצויות בחומר החקירה, ואין כל רלבנטיות לסגירת התקיק על ידי המחלקה לחקירות שוטרים.

סבירני כבנוקודה זו הדיון עם המשימה.

הנאשمة עומדת כאמור לדין ומיווחסת לה מסירת ידיעה כזבת על עבירה, כאשר הידיעה הכזבת עניינה בתלונה שהגישה הנואשת נגד המתלוון (שהינו שוטר במשטרת ישראל) בדבר איום כי יירוג אותה. הנואשת טוענת בתשובהה לכתב האישום - התווחמת עת גדר המחלוקת בהליך שבפני - כי תלונתה הייתה תלונת אמת. תיק החקירה בעניין בירור תלונתה של הנואשת - הינו חלק מחומר החקירה בתיק, והועבר לעיון ההגנה. החוקר אשר ביצע את פעולות החקירה במחלקה לחקירות שוטרים - הינו אחד מудדי התביעה, והוא מסר את עדותו בפני, וחקירתו הסתיימה.

השאלה אם תיק החקירה נסגר ומה הייתה עילית הסגירה - אינה רלבנטית לבירור האשמה. מה חשבה התובעת
עמוד 1

במחלקה לחקירות שוטרים אודות חומר החקירה שהונח בפניה - אינו מעלה ואין מורייד לצורך הכרעה בשאלת אם תלונתה של הנאשפת הייתה תלונת אמת או לא.

במלים אחרות: אף אם שגתה **התובעת** במחלקה לחקירות שוטרים - בהערכת הראיות, או בקביעת עילת הסגירה של תיק החקירה, אין בכך כדי להשפיע על הכרעת **בית המשפט** בכל הנוגע לממינותם העדים ובקביעת מצאי עובדה בהליך שבפני, ואין לכך שום רלבנטיות בהכרעה אם תלונתה של הנאשפת הייתה תלונת אמת. באותו מידה - אף אם היה מתברר כי **התובעת** במחלקה לחקירות שוטרים בchnerה בדקונות את תיק החקירה והפעילה שיקולים סבירים וראויים עת החלטה לסגור את תיק החקירה - לא יהיה בכך כדי להשפיע על הכרעת **בית המשפט**, ולא הייתה לעובדה זו שום רלבנטיות בהכרעה אם תלונת של הנאשפת הייתה כזבת.

וככן האמור, **הבקשה לזמןונה של גבי יIRON לעדות - נדחתה**. ממילא נדחתת גם הבקשה להורות עדה להביא עימה את המסמכים שעמדו לנגד עיניה עת קיבלת ההחלטה בדבר סגירת תיק החקירה.

המציאות תעבור את העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ט, 29 ינואר 2019, בהעדך
הצדדים.